

РЕШЕНИЕ

№ 1169

гр. София, 23.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Димитрина Петрова**

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **11304** по описа за **2022** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

С решение № 4060/31.10.2022 г., постановено по НАХД № 11508/2021 г. Софийският районен съд, НО, 3^{-ти} състав е потвърдил **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ** № 21-4332-013895/08.07.2021 г., издадено от началник група в Отдел „Пътна Полиция“-СДВР. С постановлението, на С. В. Т. са наложени две административни наказания „глоба“- 200 лева и 2 000 лева и е лишен от право да управлява МПС за срок от две години, съответно, на основание: чл. 179, ал. 2, предл. първо от Закона за движението по пътищата, за нарушаване чл. 20, ал. 2 с.з.; чл. 174, ал. 3 ЗДвП.

С касационната жалба се твърди неправилност на оспорваното съдебно решението, като се поддържат твърденията, изложени и пред въззивния съд за допуснати в административнонаказателното производство съществени процесуални нарушения - липса на конкретно и ясно описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено. В съдебно заседание касаторът е представляван от адвокат, който: поддържа жалбата; претендира възстановяване на разноските за адвокатски хонорар, съгласно списък.

Ответникът не е представляван и не е заявил становище.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна и

дава заключение за правилност на оспорваното съдебно решение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, V^{-ти} касационен състав, след като анализира наличните в делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима.

Касационният съд е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението (чл. 218, ал. 1 АПК), но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени с касационната жалба и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания, като преценява въззивното решение за правилно.

В резултат на обективното и всестранно съдебно следствие е установено следното.

Административнонаказателната отговорност на С. Т. е ангажирана за това, че на 24.06.2021 г., около 22:40 ч. в [населено място], на [улица], като водач на лек автомобил с установени марка и регистрационен номер, в посока на движение от [улица], към [улица]на кръстовището с [улица], поради несъобразена скорост с релефа на пътя самокатастрофирал в 10 - метрова мантиanela, вляво на пътното платно, а при проверката от полицейски служители отказал да бъде тестван за наличие на алкохол в издишан въздух с техническо средство „Алкотест Дрегер“ 7510, № 0134. В 23:25 часа е издаден талон за медицинско изследване, № 080369, за МБАЛ „Св. А.-С.“, но водачът не се явил, за да му бъде взета проба от кръв, за лабораторно изследване. Проверената от съда фактическа обстановка се подкрепя от събраните по делото писмени доказателства, приобщени по реда на чл. 283 НПК, както и от показанията на разпитаните свидетели К., Я. и Й. – актосъставител.

За да потвърди изцяло наказателното постановление съставът на районния съд, анализирайки писмените и гласни доказателства е изложил ясни и обосновани мотиви за законосъобразно ангажирана административнонаказателна отговорност, вкл. относно авторството на деянията и относно съобразяване с установените със ЗАНН процесуални правила. Съдът е приел, че АУАН и НП съответстват на изискванията на чл. 42, ал. 1 и чл. 57 ЗАНН. Касационната съдебна инстанция изцяло споделя мотивите на въззивния съд, поради което (арг. чл. 221, ал. 2, изр. второ АПК) не намира за нужно да ги преповтаря. Позовавайки се на разпоредбата на чл. 189, ал. 2 ЗДв.П въззивният съдебен състав правилно е приел, че отразените в акта и в наказателното постановление факти и обстоятелства не са опровергани от защитата на жалбоподателя.

С АУАН и с наказателното постановление причината за настъпване на ПТП – удар в мантиanela е обвързано с нарушаване на общото задължение, по смисъла на чл. 20, ал. 2 ЗДв.П – съобразяване скоростта на управлявания автомобил с релефа на пътя. В тази връзка, неоснователно е възражението за неясно описание на нарушението в АУАН и в НП, тъй като липсвал механизъм на ПТП. В случая несъмнено е установено, понеже и не се твърди друго, че управлявайки автомобила жалбоподателят е нарушил произтичащото от тази разпоредба задължение и в резултат на собственото му виновно поведение е самокатастрофирал. Не се споделя и възражението за неяснота, по отношение установеното нарушение по чл.174, ал. 3 ЗДвП. Доказано е и не е опровергано, че водачът е отказал да бъде изследван с техническо средство, за установяване на алкохол в издишвания въздух и за употреба на наркотични вещества,

като впоследствие не се явил в конкретното болнично заведение, за да му бъде взета кръвна проба за лабораторни изследвания. Това бездействие е съставомерно от обективна и от субективна страна, по отношение състава на нарушението по чл. 174, ал. 3 ЗДв.П. Относно това, дали именно С. В. Т. е управлявал процесния автомобил също не съществуват съмнения, предвид проверените в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства. Като е изложил мотиви в същия смисъл, съставът на СРС е постановил материално и процесуално правилно, и законосъобразно решение. Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, V^{-ти} касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4060/31.10.2022 г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 3^{-ти} състав, по НАХД № 11508/2021 г.
Касационното решение е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: